

Dage før der blev festet for Stormen paa København kunde man holde Jubilæum for Fredericias første Indtagelse, da de svenske Tropper plyndrede Byen, og Fredericia led under, at den var Garnisonssted. I saa Henseende behøve vi ikke at gaa længere tilbage end til 1848, da Fredericia blev bombarderet af danske Krigsskibe. Der var en tysk Hær, som holdt sig indenfor Fredericias Volde, og der lagde sig da 7 danske Krigsskibe i Lille Bælt og beskød Fredericia, skød Bygningerne i Brand og dræbte en hel Del civile danske Borgere. Det blev besørget af danske Krigsskibe. Aaret efter skiftede man om. Da var den danske Hær kommen indenfor Voldene, men saa lagde General Bonin sig udenfor Voldene, bombarderede Byen og voldte den stor Fortræd, og Borgerne led derunder. I 1864 blev Fredericia igen bombarderet. Der blev sendt 2,900 Bomber ind i Fredericia, 132 Bygninger blev skudte i Brand og en hel Mængde civile Borgere blev dræbt. Naar vi holde 6. Juli-Fest, pleje Venstre og Højre, Forsvarsvennerne, at staa op og fortælle: Denne By skyldte vi meget, denne By, der har maattet lide saa meget, fordi den var Garnisonsby, fordi den var Fæstning, den ville vi gøre det saa godt som muligt for. Naar det saa skal omsættes i Handling, er man smaalig. Jeg vil ikke angribe, at man tager Garnisonen bort, men jeg vil fordomme, at man saa siger, at Byen skal betale, hvad Nyborg slap for at betale i 1869, og samtidig lægger en ny Skat paa Borgerne, for at de kunne komme til at betale, hvad Militæret koster andre Steder. Det er Maaden, hvorpaa man viser i Gerning, hvad man mener, naar man taler i kønne Ord om 6. Juli-Dagene i Fredericia, Mindernes By.

Man kan sige, at hvis Socialdemokraternes Forslag bliver gennemført, vil Garnisonen ogsaa komme bort fra Fredericia. Det er ganske rigtigt, men der er stor Forskel paa vort Forslag og det foreliggende. En Kommune som Fredericia — og maaske ogsaa andre Garnisonsbyer, men særlig da Fredericia —, der er opstaaet ved Kunst, fordi en Konge mente, at der skulde bygges en Fæstning der, som kunde beherske Lille Bælt, maa i høj Grad leve af sine Statsinstitutioner, fordi der intet Opland er, der er ingen naturlige Betingelser for, at en By kan ligge paa denne Plads. Socialdemokraterne mene, at naar vi fjerne Garnisonen, maa vi bøde derpaa ved at yde den paagældende By Erstatning for det Tab, den

lider, medens Venstre mener, at den skal betale for det Tab, den lider, ved forøgede Skatter, og de højstbeskattede skulle betale for de Rettigheder, de vinde.

I det hele er der en saa himmelvid Forskel paa de to Forslag, at de ikke kunne sammenlignes. Jeg tror, at naar vi se paa de to Forslag, der foreligge, naar vi se paa, hvorledes Modstanderne gøre det af med hinanden, hvorledes den højtærede Forsvarsminister staa op og fortæller, at Reformpartiets Forslag er ubrugeligt, og dernæst det ærede Medlem fra Ringkøbing staa op og fortæller, at det Forslag, den højtærede Forsvarsminister kommer med, er ikke meget værd, tror jeg, at man bliver mere glad ved det Forslag, som Socialdemokraterne møde frem med. Da det af vor ærede Ordfører blev sagt, at vi skulle sætte vor Tro til, at vi have Venner i Udlandet, lo man ad ham. Men hvad er det, Socialdemokraterne sige i deres Forslag, at de, naar de afruste, ville sætte deres Lid til? Ikke til andet end det, der sker her. Her staa Forsvarsministeren op og siger, at af Hensyn til Udlandet skulle vi ruste os. Han fortæller, hvorledes der stilles Krav til Danmark fra Udlandets Side. Men naar man siger: Hvad er det for et Udland, hvorledes er Stillingen, naar vi ruste, gaar Svaret ud paa, at vi have ikke den ringeste Skaansel at vente fra dem, som vi tage Hensyn til i dette Udland. Det er det pansrede og rustede Tyskland, de pansrede og rustede Stormagter, man tager Hensyn til, naar man befæster. Men naar man saa endelig er naaet dertil, hvis det lykkes Forsvarsministeren at gennemføre sit Forslag, og hvis det skulde lykkes ad Aare at komplettere Fæstningen yderligere, maa han Dagen derpaa staa frem og sige: Hvad kan det nytte? Det vil han være nødt til at sige. Thi den højtærede Forsvarsminister ved, at selv det bedste Forsvar, selv om vi ruste over Evne, kan ikke nytte, vi ere magtesløse, Danmarks Stilling er saaledes, at det kan ikke nytte. Alle de mange Tal, Forsvarsministeren nævnedes fra andre Lande, nytte ikke. Danmark ligner ikke de andre Lande, det er et af de mindste Lande, det har den største Kyststrækning og kan ikke mobilisere sin Hær, Danmark er saa vidt forskelligt fra de andre Lande i Europa, at ingen Sammenligning kan gøres med noget andet Land, for Sammenligningen passer ikke. Men skulde vi desuagtet ruste os, ødelægge os økonomisk paa Grund af de mange Millioner, der skulde ofres paa Militarismen, saa bliver